

Voor de kleuters

Anne de Vries

Mo-zes bij het branden-de braam-bos

Op een dag liep Mo-zes met de scha-pen in het veld. Toen kwam hij bij een ho-ge berg. En toen zag hij op-eens wat vreemds!...

Er was brand bij die berg. Een gro-te braam-struik stond in brand. En dat was nog zo vreemd niet, want er was wel eens va-ker brand. Maar die struik stond mid-den in het vuur en hij ver-brand-de niet. De blaad-jes en de tak-ken ble-ven net zo als ze wa-ren.

„Dit is een won-der,” dacht Mo-zes. „Dat wil-ik eens van dicht-bij be-kij-ken.” En hij liep er nieuws-gie-rig naar toe.

Maar op-eens hoor-de hij een Stem. Die riep: „Mo-zes!... Mo-zes!...” Die Stem kwam uit het vuur.

Mo-zes zei ver-schrikt: „Zie, hier ben ik...”

En die Stem zei: „Je mag niet dich-ter-bij ko-men, Mo-zes. Want *Ik* ben hier, de God van A-bra-ham, I-zak en Ja-kob.”

Toen viel Mo-zes eer-bie-dig op zijn knie-en en hij durf-de niet meer op te kij-ken. Maar

hij hoor-de goed, wat God te-ge-n hem zei, dat Hij *nu* het volk Is-ra-ël wil-de hel-pen en naar het moo-ie land wil-de bren-gen. En Mo-zes moest naar de ko-ning gaan en te-ge-n hem zeg-gen, dat hij het volk Is-ra-ël moest la-ten gaan.

Maar dat vond Mo-zes he-le-maal niet leuk, dat hij naar die bo-ze ko-ning moest. Dat durf-de hij niet. Ja, hij was toch wel ver-an-derd, want vroe-ger durf-de hij al-les wel. Nu niet meer. Nu wou hij veel lie-ver, dat God maar een an-der stuur-de en dat *hij* rus-tig schaap-her-der kon blij-ven.

Maar God zei, dat het moest en toen durf-de Mo-zes niet meer te-ge-n spre-ken. En God zei ook, dat *Hij* wel voor Mo-zes zor-gen zou en dat zijn broer A-ä-ron met hem mee mocht gaan.

Toen werd het stil. De Stem sprak niet meer. Het braam-bos brand-de niet meer. Het was net, als-of er niets gebeurd was.

Maar Mo-zes ging naar huis en bracht zijn scha-pen op stal. Daar moest nu een an-der voor zor-gen. Hij kon het niet meer. Hij had een an-der werk van de He-re ge-kre-gen. Een moi-lijk werk, maar ook een heer-lijk werk. Hij mocht tòch nog mee-hel-pen, om zijn volk naar dat mooi-e land te bren-gen...! Toen is Mo-zes op reis ge-gaan, de lan-ge weg te-rug naar E-gyp-te. Hij durf-de *nu* wel, hoor...! Hij durf-de nu tòch wel naar die bo-ze ko-ning toe. Want hij wist wel, dat God voor hem zor-gen zou. En dan kon hem geen kwaad o-ver-ko-men.

Lit: Kleutervertelboek voor de Bijbelse Geschiedenis — Uitgave van J. H. Kok te Kampen

